

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת תזריע

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

כל-הנגע בהם במתם יטמא
 לב עד-הערב: וכל אשר-יפל-
 עליו מהם | במתם יטמא מכל-
 כלי-עץ או בגד או-עור או
 שק כל-כלי אשר-יעשה
 מלאכה בהם במים יובא
 שביעי
 לג וטמא עד-הערב וטהר: וכל-
 כלי-חרש אשר-יפל מהם אל-
 תוכו כל אשר בתוכו יטמא
 לה ואתו תשפור: מכל-האכל
 אשר יאכל אשר יבוא עליו
 מים יטמא וכל-משקה אשר
 לה ישתה בכל-כלי וטמא: וכל
 אשר-יפל מנבלתם | עליו
 יטמא תנור וכירים יתן
 טמאים הם וטמאים יהיו
 לו לכם: אך מעין ובזר מקוה-
 מים יהיה טהור ונגע מנבלתם
 לו יטמא: וכי יפל מנבלתם על-
 כל-זרע זרוע אשר יזרע טהור
 לה הוא: וכי יתן מים על-זרע
 ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם:
 לו וכי ימות מן-הבהמה
 אשר-היא לכם לאכלה הנגע
 מנבלתה יטמא עד-הערב:
 מ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
 וטמא עד-הערב והנשא את-
 נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד-
 מא הערב: וכל-השרץ השרץ על-

הארץ שקץ הוא לא יאכל:
 מב כל הולך על-גחון וכל הולך
 על-ארבע עד כל-מרבח רגלים
 לכל-השרץ השרץ על-הארץ
 לא תאכלום כי-שקץ הם:
 מג אל-תשקצו את-נפשותיכם
 בכל-השרץ השרץ ולא
 תטמאו בהם ונטמתם
 מד בם: כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים
 כי קדוש אני ולא תטמאו את-
 נפשותיכם בכל-השרץ הרמש
 מפטור
 מה על-הארץ: כי אני יהוה
 המעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם
 מו קדשים כי קדוש אני: זאת
 תורת הבהמה והעוף וכל נפש
 החיה הרמשת במים ולכל-
 נפש השרצת על-הארץ:
 מז להבדיל בין הטמא ובין הטהר
 ובין החיה הנאכלת ובין החיה
 אשר לא תאכל:
 תזריע
 נבא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-בני ישראל לאמר
 אשה כי תזריע וילדה זכר
 וטמאה שבעת ימים כימי נדת
 ג דותה תטמא: וביום השמיני
 ד ימול בשר ערלתו: ושלושים
 יום ושלושת ימים תשב בדמי

טהרה בכל-קדש לא-תגע
 ואל-המקדש לא תבא עד-
 *ה מלאת ימי טהרה: ואם-נקבה
 תלד וטמאה שבעים פנותה
 וששים יום וששת ימים תשב
 ו על-דמי טהרה: ובמלאת | ימי
 טהרה לבן או לבת תבוא פבש
 בן-שנתו לעלה ובן-יונה או-
 תר לחטאת אל-פתח אהל-
 ז מועד אל-הכהן: והקריבו
 לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
 ממקור דמיה זאת תורת
 ח הילדת לזכר או לנקבה: ואם-
 לא תמצא ידה די שם ולקחה
 שתי-תרסם או שני בני יונה
 אחד לעלה ואחד לחטאת
 וכפר עליה הכהן וטהרה:
 *יגא וידבר יהוה אל-משה ואל-
 ב אהרן לאמר: אדם כי-יהיה
 בעור-בשרו שאת או-ספחת
 או בהרת והיה בעור-בשרו
 לנגע צרעת והובא אל-אהרן
 הכהן או אל-אחד מבניו
 ג הפהנים: וראה הכהן את-
 הנגע בעור-הבשר ושער בנגע
 הפך | לבן ומראה הנגע עמק
 מעור בשרו נגע צרעת הוא
 ד וראהו הכהן וטמא אתו: ואם-
 בהרת לבנה הוא בעור בשרו

אלוהייה אלדבביה פיל מא ולגמיע נפס רבביה עלא
אלארץ: 47. להבדיל - ליפריק בין אלניגיס ובין אלדכי
ובין אלוהייה אל בתתאכל ובין אלוהייה אלדי לם תתאכל:

יב

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיללא: 2. דבר - תוריע
כאלים אלא בנין ישראל קאיללא אמרה אין תחבל ותוולד
דכאר ותתנגס סבע אייאם כי איים חידית נגסתהא תתנגס:
3. וביום - ופי יום אלתאמין יטאהיר לחם קלפתו:
4. ושלשים - ותלתה ותלתין יום תגלוס פי דמוס דכוותה
פי גמיע קרוס לם תנדק ואלא אלמקדס לם תיגי חיתא
כומאלית אייאם דכוותה: 5. ואם - ואנכאן אנתייה
תוולדא ותתנגס סבועין כיחדתה וסיתה וסיתין יום תגלוס
עלא דמוס דכוותה: 6. ובמלאת - ופי כומאלית אייאם
דכוותה לל איבין או לל בינית תגיב כרוף איבין סנתו
לסעידיה ופירין חמאם או שפנין לדכווייה אלא באב כימית
מיעאר אלא אלכאדים: 7. והקריבו - ויקרבו קדאם אללה
ויגפיר עליהא ותדכא מן מנבע דמומהא האדי שריעית
אלואלדיה לל דכר או לל אנתייה: 8. ואם - ואנכאן לם
תווגאד ידהא מקדאר כרוף ותאכוד שפנין או פרכין
חמאם ואחיד לסעידיה וואחיד לדכווייה ויגפיר עליהא
אלכאדים ותדכא:

יג

1. וידבר - וכלאם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיללא:
2. אדם - אנסאן אין יכון פי גיליד לחמו שאמיה או ערצא
או בקעא ויכון פיגיליד לחמו לבלא בראס וינגב אלא
אהרון אלכאדים או אלא ואחיד מן בנינו אלכדאם:
3. וראה - וינעור אלכאדים אלא אלבלא פי גיליד אללחם
ושער פיל בלא קלב אבייץ ומנצר אלבלא אגמק מן גיליד
לחמו בלא בראץ הוא וינעורו אלכאדים וינגיס אלו:
4. ואם - ואנכאן בקעא ביצה היא פי גיליד לחמו ואגמק

יב

2. נדת - חידית = ב: חיצית. גר: חוצית. דותה - וכן בד. ג: נגאסיתהא או
דייאבהא או מרצאה - טומאתה או זוכה, כפירוש רש"י: לשון דבר הוב
מנופה; או חוליה, כפירוש השני של רש"י: לשון אחר. מדוה וחול, שאין
אשה רואה דם שלא תחלה וראשה ואבריה כבדין עליה. 4. תשב - ג:
תילגוס או תיתעווק - תשב או תתעכב, כפירוש רש"י: אין תשב אלא לשון
עכבה, כסו: ותשבו בקדש (דברים א). 7. וסחרה - וכן ב. ד: ותנצף -
ותהא נקיה.

יג

2. שאת או ספחת או כהרת - וכן בגד, כתרנום רס"ג: שאמה או עארצה
או בקעה. ראה הערת קאפה: שלושת השמות הללו בערבית נופלים על
שינוי מראה, ואינם מסוימים למראה זה או אחר. ראה קאפה 1984,
עמ' קט. צרעת - בראם = בגד: בריק. 3. עמק - וכן בד. ג: גמיק או וטי -

נגסין ליכון פי גמיע דביב גמיע אל בנדאק פיהון פי מותהון
יתנגס חיתא אלעישיא: 32. וכל - וגמיע אלדי יקאע עליה
מנהון פי מותהון יתנגס מן גמיע אוואני כשב או תוב או
גיליד או כיש גמיע אוואני אלדי ינציניע צנעא פיהון פיל
מא ינגאב ויתנגס חיתא אלעישיא וידכא: 33. וכל - וגמיע
אוואני פכאר אלדי יקאע מנהון אלא וצטו גמיע אלדי פי
מבינו יתנגס ואלו תכסרו: 34. מכל - מן גמיע אלאכל
אלדי יתאכל אלדי יגי עליה מא יתנגס וגמיע משרוב אלדי
ינשיריב פי גמיע אוואני יתנגס: 35. וכל - וגמיע אלדי
יקאע מן לשתהון עליה יתנגס תנור ומוקדה ינהאר נגסין
הימא ונגסין יכונו לכוון: 36. אך - פקט מנבע וגב מגמע
מא יכון דיכי ואל בנדק פי לשתהון יתנגס: 37. וכי - ואין
יקאע מן לשתהון עלא גמיע זרע מזרוע אלדי ינזיריע דיכי
הוא: 38. וכי - ואין ינגיעיל מא עלא זרע ויקע מן
לשתהון עליה ניגיס הוא ליכון: 39. וכי - ואין ימות מן
אלבהימיה אלדי היא ליכון לל אכל אל בנדק פי לשתהא
יתנגס חיתא אלעישיא: 40. והאכל - ואלאכיל מן לשתהא
יכסיל אתייבו ויתנגס חיתא אלעישיא ואלאחמיל אלא
לשתהא יכסיל אתייאבו ויתנגס חיתא אלעישיא: 41. וכל
- וגמיע דביב דאביב עלא אלארץ רגיס הוא לם יתאכל:
42. כל - גמיע מאצי עלא אלגוף וגמיע מאצי עלא
ארבעה חיתא גמיע מכאתיר רגלין לגמיע דביב דאביב
עלא אלארץ לם תאכלוהון אין רגיס הימא: 43. אל - לא
תרנסו אלא אנפיסכוון פי גמיע דביב דאביב ולם תתנגסו
פיהון ותתנגסו פיהון: 44. כי - אין אנא אללה אילכהון
ותתקדסו ותכונו מקדסין אין מקדס אנא ולם תנגסו אלא
אינפיסכוון פי גמיע אלדביב אלדאביב עלא אלארץ:
45. כי - אין אנא אללה אלמטליע ליכון מן ארץ מצר
ליאציר ליכון לל ראב ותכונו מקדסין אין מקדס אנא:
46. זאת - האדי שריעית אלבהימיה ואלטיר וגמיע נפס

33. תוכו - ד: נוואתו - תחתיו. כנראה הבין את "לנויה" שבת"א כמשמע
נווא בערבית - לסטה, סתחת. 35. וכירים - וכן בד. ג: מוואקיד או ווגאק
- מילים נרדפות. 36. מעין - וכן ב. ד: עין מא - מעיין מים. 37. זרע
זרע - בד: ביור בידר - זרעי גורן. גר: זרע חבוב - זרעי גרעינים.
41. שקץ - וכן ב. גר כיריה - בזוי, שנא, וכן לעיל ולהלן. 42. גחון -
גוף. בגד: בטן. 43. ונטמתם כם - וכן בד. ג: ותיטאמה פיהון - השתמש
ביסוד העברי טמא שנשאל ללהגים הערביים. גם בתרגום התורה של
יהודי עיראק מצינו במקום זה: ותטמן ביהום (תורה תרכ"ה) - ותטמאן
בהם. 46. נפש החיה - נפש החיה (מלשון חיות ובהמות), וכן ב. ד:
נפם אלעישיה - נפש חיה (מלשון חיים). הרמשת - תרגומנו, וכן ב,
תרגמו וזחלת, כשם שתרגמו בהמשך את השרצת. ד: אלנאגליה -
המשריצה ולדות.

ועמק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן והסגיר
הכהן את הנגע שבעת ימים:
וְרָאָהּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
וְהָיָה הַנֶּגַע עֹמֵד בְּעֵינָיו לֹא-
פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ
הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:
וְרָאָהּ הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
שְׁנִית וְהָיָה כֹּהֵה הַנֶּגַע וְלֹא-
פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְטָהֲרוּ הַכֹּהֵן
מִסַּפַּחַת הָאֵם וּכְבֵּס בְּגָדָיו
וְטָהֲרָה: וְאִם-פֶּשֶׁה תִּפְשֶׁה
הַמִּסַּפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הָרְאָתוֹ
אֶל-הַכֹּהֵן לְטָהֲרָתוֹ וְנִרְאָה
שְׁנִית אֶל-הַכֹּהֵן: וְרָאָהּ הַכֹּהֵן
וְהָיָה פֶשֶׁתָּה הַמִּסַּפַּחַת בְּעוֹר
וְטָמְאָה הַכֹּהֵן צִרְעַת הָאֵם:

ט נגע צרעת כי תהיה באדם
י והובא אל הכהן: וראה הכהן
והנה שאת לבנה בעור והיא
הפכה שער לבן ומחית בשר
יא חי בשאת: צרעת נושנת הוא
בעור בשרו וטמא הכהן לא
יסגרו כי טמא הוא: ואם-
פרוח תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את כל-עור
הנגע מראשו ועד-רגליו לכל-
י מראה עיני הכהן: וראה הכהן
והנה כסתה הצרעת את-כל-

בשרו וטהר את הנגע כלו
י הפך לבן טהור הוא: וביום
הראות בו בשר חי וטמא:
טו וראה הכהן את הבשר החי
וטמאו הבשר החי טמא הוא
טז צרעת הוא: או כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן ובא אל-
י הכהן: וראהו הכהן והנה
נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן
את הנגע טהור הוא:

יח ובשר כי יהיה בו בעור שחין
יט ונרפא: והיה במקום השחין
שאת לבנה או בהרת לבנה
ארמדמת ונראה אל הכהן:
כ וראה הכהן והנה מראה שפל
מן העור ושערה הפך לבן
וטמאו הכהן נגע צרעת הוא
כא בשחין פרוחה: ואם יראה
הכהן והנה אין בה שער לבן
ושפלה איננה מן העור והיא
כהה והסגירו הכהן שבעת
כב ימים: ואם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אותו נגע הוא:
כג ואם תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה צרבת השחין הוא
וטהרו הכהן:

אז בשר כי יהיה בעור
מכות אש והיתה מחית
המכה בהרת לבנה ארמדמת

כה או לבנה: וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן בבהרת
ומראה עמק מן העור צרעת
הוא במכה פרוחה וטמא אתו
כו הכהן נגע צרעת הוא: ואם י-
יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן-
העור והוא כהה והסגירו הכהן
כז שבעת ימים: וראהו הכהן
ביום השביעי אם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן
כח אותו נגע צרעת הוא: ואם-
תחתיה תעמד הבהרת לא-
פשתה בעור והוא כהה שאת
המכה הוא וטהרו הכהן כי-
צרבת המכה הוא:

כט ואיש או אשה כי יהיה בו נגע
ל בראש או בזקן: וראה הכהן
את הנגע והנה מראהו עמק
מן העור ובו שער צהב דק
וטמא אתו הכהן נתק הוא
צרעת הראש או הזקן הוא:
לא וכי יראה הכהן את נגע הנתק
והנה אין מראהו עמק מן-
העור ושער שחר אין בו
והסגיר הכהן את נגע הנתק
לב שבעת ימים: וראה הכהן את-
הנגע ביום השביעי והנה לא-
פשה הנתק ולא היה בו שער

ליס מנצרהא מן גיליד ושערהא לם קלב אבייץ ויגליק אלכאדים אלא אלבלא סבע אייאם: 5. וראהו - וינצרו אלכאדים פי יום סאביע והוודא אלבלא וקיף פישכלו לם פרש אלבלא פיל גיליד ויגלקו אלכאדים סבע אייאם תאני מרא: 6. וראה - וינצרו אלכאדים אלו פי יום אלסאביע תאני מרא והוודא עתם אלבלא ולם פרש אלבלא פיל גיליד וידכי אלכאדים ערצא היא ויכסיל אתיאבו וידכא: 7. ואם - ואנכאן פרש תנפיריש אלערצא פיל גיליד בעד נצורו <אלא> אלכאדים לדכוותו וירתיווי תאני מרא אלא אלכאדים: 8. וראה - וינצרו אלכאדים והוודא פרשית אלערצא פיל גיליד וינגסו אלכאדים בראץ היא: 9. נגע - בלא בראץ אין תכון פיל אנסאן וינגב אלא אלכאדים: 10. וראה - וינצרו אלכאדים והוודא שאמיית אלביצה פיל גיליד והיא קלבית שער אבייץ ומן גאניב לחם אלעאייש פיל שאמייה: 11. צרעת - בראץ מעתקא היא פיל גיליד לחמו וינגסו אלכאדים לם יגלקו אין ניגיס הוא: 12. ואם - ואנכאן נבת תנבות אלבראץ פיל גיליד ויגטי אלבראץ אלא גמיע גיליד אלבלא מדאסו וחיתא רגליה לגמיע מנצר עיון אלכאדים: 13. וראה - וינצרו אלכאדים והוודא גטא אלבראץ אלא גמיע לחמו וידכי אלא אלבלא כולו קלב אבייץ דיכ הוא: 14. וביום - ופי יום נצורו פי לחם אלעאייש יתנגס: 15. וראה - וינצרו אלכאדים אלא לחם אלעאייש וי[נ]סו לחם אלעאייש ניגיס הוא בראץ הוא: 16. או אין ירגאע לחם אלעאייש וינקיליב לל אבייץ ויגי אלכאדים: 17. וראהו - וינצרו אלכאדים והוודא אנקלב אלבלא לל אבייץ וידכי אלכאדים אלא אלבלא דיכ הוא: 18. ובשר - ואל לחם אין יכון פי גילידו קיריח ויתשפא: 19. והיה - ויכון פי מכאן אלקיריח שאמיה ביצה או

ביקעא ביצה חמרא וירתווי אלא אלכאדים: 20. וראה - וינצרו אלכאדים והוודא מנצרהא אוטא מן גיליד ושערהא קלב אבייץ וינגסו אלכאדים בלא בראץ היא פיל קיריח נאבתיה: 21. ואם - ואנכאן ינצרהא אלכאדים והוודא ליס פיהא שער אבייץ ווטייה ליסהא מן אלגיליד והיא מעתמיה ויגלקו אלכאדים סבע אייאם: 22. ואם - ואנכאן פרש תנפיריש פיל גיליד וינגיס אלכאדים אלו בלא היא: 23. ואם - ואנכאן מוצעהא תקאף אלביקעא לם פרשית עלאמית אלקיריח היא וידכי אלכאדים: 24. או לחם אין יכון פיגלדו כוויית נאר ותכון מן גאניב אלכאווייה ביקעא ביצה חמרא או ביצה: 25. וראה - וינצרו ליהא אלכאדים והוודא אנקלב שער אבייץ פיל בקעא ומנצרהא אגמק מן אלגיליד בראץ היא פיל כאווייה נאבתיה וינגיס אלו אלכאדים בלא בראץ היא: 26. ואם - ואנכאן ינצרהא אלכאדים והוודא ליס פיל ביקעא שער אבייץ ווטייה ליסהא מן אלגיליד והיא מעתמיה ויגלקו אלכאדים סבע אייאם: 27. וראהו - וינצרו אלכאדים פי יום אלסאביע אנכאן פרש תנפיריש פיל גיליד וינגיס אלכאדים אלו בלא בראץ היא: 28. ואם - ואנכאן מוצעהא תיקאף אלביקעא לם פרשית פיל גיליד והיא מעתמיה שאמית אלכאווייה היא וידכי אלכאדים אין עלאמית אלכאווייה היא: 29. ואיש - ורגול או אמרה אין יכון פי בלא פיל ראץ או פיל דק: 30. וראה - וינצרו אלכאדים אלא אלבלא והוודא מנצרו אגמק מן אלגיליד ופי שער אשקר ניגיס וינגיס אלו אלכאדים כלף הוא בראץ אלדאס או אלדקן הוא: 31. וכי - ואין ינצרו אלכאדים אלא בלא אלכלאף והוודא ליס מנצרו אגמק מן אלגיליד ושער אסווד ליס פי ויגליק אלכאדים אלא בלא אלכלאף סבע אייאם: 32. וראה - וינצרו אלכאדים אלא אלבלא פי יום אלסאביע והוודא לם פרש אלכלאף ולם כאן פי שער אשקר

כתרגום רס"ג: קרח. 21. כח - וכן בד. ג: סיעיתמיה או מכרנשיה - שצבעה כח (או שחור) או מקומטת. 30. דק - ניגיס: טמא, ונראה שחל שיבוש בהעתקה, וצ"ל כגרסת ב: נאעים - דק. ד: דקיק, כתרגום רס"ג. נתק - וכן ג, כתרגום רס"ג: כלף. בד: אלניתק. בערבית אין "נתק" במשמעות קרובה לזו, וייתכן שיש כאן יסוד עברי או ארמי, שהרי נתק בת"א: נתקא.

עמוק או נמוך. 5. בעיניו - בצבעו, בגונו. בד: בלונ, מילה נרדפת אחרת. פשה - וכן בד. ג: פרש או טפש - התפשט או הרקיב. 10. ומחית בשר חי - ומצד הבשר החי. בג: ועלאמית לחם טייב - וסימן בשר חי. וכן גם בפסוק 24. 18. ובשר - תרגם מילולית. ב: ולחם אינסן - ובשר אדם. ד: ובשארי - ואדם, כת"א (ואינש), וכתרגום רס"ג: אנסאן. שחין - וכן בד,

צֹהֵב וּמֵרָאָה הַנֶּתֶק אֵין עֵמֶק
 לִג מִן־הָעוֹר: וְהִתְגַּלַּח וְאֵת־
 הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:
 לז וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּתֶק
 בָּעוֹר וּמֵרָאָהוּ אֵינָנו עֵמֶק מִן־
 הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וּכְבֹּס
 לה בְּגָדָיו וְטָהַר: וְאִם־פֶּשֶׁה יִפְשֹׁה
 הַנֶּתֶק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ:
 לו וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן וְהָיָה פֶשֶׁה הַנֶּתֶק
 בָּעוֹר לֹא־יִבְקֹר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר
 לז הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא: וְאִם־בְּעִינָיו
 עָמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שַׁחַר צִמַּח־
 בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא
 וְטָהֳרוּ הַכֹּהֵן:
 לח וְאִישׁ אֹי־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
 בָּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהֶרֶת בְּהֶרֶת
 לט לִבְנֹת: וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה בָּעוֹר־
 בְּשָׂרָם בְּהֶרֶת כֹּהֹת לִבְנֹת בִּהְיֶה
 הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא:
 שישוי (שלושי) מ
 מא קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא: וְאִם
 מִפָּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ גִּבַּח
 מב הוּא טָהוֹר הוּא: וְכִי־יִהְיֶה
 בְּקָרְחָת אֹו בְּגִבַּחַת נֹגַע לִבָּן
 אֲדָמָם צָרַעַת פָּרַחַת הוּא
 מג בְּקָרְחָתוֹ אֹו בְּגִבַּחַתוֹ: וּרְאָה
 אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהָיָה שֹׂאת־הַנֶּגַע
 לִבְנֵה אֲדָמָת בְּקָרְחָתוֹ אֹו

בְּגִבַּחַתוֹ כְּמֵרָאָה צָרַעַת עוֹר
 מד בָּשָׂר: אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא
 הוּא טָמֵא יִטְמְאוּ הַכֹּהֵן
 מה בְּרֹאשׁוֹ נֹגַע: וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר־
 בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָּרָמִים
 וּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ וְעַל־שִׁפְסֵם
 מו יַעֲטֶה וְטָמֵא | טָמֵא יִקְרָא: כָּל־
 יָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא
 הוּא בְּדָר יֹשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 מוֹשְׁבוֹ:
 מז וְהַבְּגָד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נֹגַע
 צָרַעַת בְּבִגְד צֹמֶר אֹו בְּבִגְד
 מח פִּשְׁתִּים: אֹו בִּשְׁתִּי אֹו בְּעֵרֶב
 לַפִּשְׁתִּים וּלְצֹמֶר אֹו בָּעוֹר אֹו
 מט כָּל־מְלֹאכֶת עוֹר: וְהָיָה הַנֶּגַע
 יִרְקַק | אֹו אֲדָמָם בְּבִגְד אֹו
 בָּעוֹר אֹו־בִּשְׁתִּי אֹו־בְּעֵרֶב אֹו
 כָּל־כְּלִי־עוֹר נֹגַע צָרַעַת הוּא
 נ וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן: וּרְאָה הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע
 נא שִׁבְעַת יָמִים: וּרְאָה אֶת־הַנֶּגַע
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פֶשֶׁה הַנֶּגַע
 בְּבִגְד אֹו־בִּשְׁתִּי אֹו־בְּעֵרֶב אֹו
 בָּעוֹר לִכְלֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר
 לְמִלְאכָה צָרַעַת מִמֶּאֱרַת הַנֶּגַע
 נב טָמֵא הוּא: וְשָׂרָף אֶת־הַבְּגָד
 אֹו אֶת־הַשְּׁתִּי | אֹו אֶת־הָעֵרֶב
 בְּצֹמֶר אֹו בְּפִשְׁתִּים אֹו אֶת־
 כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ
 הַנֶּגַע כִּי־צָרַעַת מִמֶּאֱרַת הוּא

נז בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן
 וְהָיָה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד
 אֹו בִּשְׁתִּי אֹו בְּעֵרֶב אֹו כָּל־
 נד כְּלִי־עוֹר: וְצוּר הַכֹּהֵן וּכְבֹּסוֹ
 שביעי (רביעי) נה אֶת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוֹ
 שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית: וּרְאָה
 הַכֹּהֵן אַחֲרֵי | הִכָּפַס אֶת־הַנֶּגַע
 וְהָיָה לֹא־הִפָּךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינוֹ
 וְהַנֶּגַע לֹא־פֶשֶׁה טָמֵא הוּא
 בָּאֵשׁ תִּשְׂרַפְנוּ פַחַתָּהּ הוּא
 ט בְּקָרְחָתוֹ אֹו בְּגִבַּחַתוֹ: וְאִם
 רָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה כֹּהֵה הַנֶּגַע
 אַחֲרֵי הִכָּפַס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ
 מִן־הַבְּגָד אֹו מִן־הָעוֹר אֹו מִן־
 מפטיר נז הַשְּׁתִּי אֹו מִן־הָעֵרֶב: וְאִם־
 תִּרְאָה עוֹד בְּבִגְד אֹו־בִּשְׁתִּי
 אֹו־בְּעֵרֶב אֹו כָּל־כְּלִי־עוֹר
 פָּרַחַת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרַפְנוּ אֶת
 נח אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע: וְהַבְּגָד אֹו־
 הַשְּׁתִּי אֹו־הָעֵרֶב אֹו־כָּל־כְּלִי
 הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם
 נט הַנֶּגַע וּכְבֹּס שְׁנִית וְטָהַר: זֹאת
 תּוֹרַת נֹגַע־צָרַעַת בְּגִד הַצֹּמֶר |
 אֹו הַפִּשְׁתִּים אֹו הַשְּׁתִּי אֹו
 הָעֵרֶב אֹו כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטָהֳרוֹ
 אֹו לְטָמְאוֹ:

מצרע ודא וידבר יהוה אל־משה לאמר: ס
 ז זאת תהיה תורת המצרע ביום
 ג טהרתו והובא אל־הכהן: ויצא

או פי גמיע אוואני גיליד בלא בראץ היא וירתווי אלא אלכאדים: 50. וראה - וינעור אלכאדים אלא אלבלא ויגליק אלא אלבלא סבע אייאם: 51. וראה - וינעור אלא אלבלא פי יום אלסאביע אין פרש אלבלא פיל תוב או פיל סידיה או פיל לחמיה או פיל גיליד לגמיע אלדי ינעיניע אלגיליד לצנעא בראץ מחקא אלבלא ניגיס הוא: 52. ושרף - ויחריק אלא אלבלא או אלא אלסידיה או אלא אללחמיה פיל צוף או פיל כתאן או אלא גמיע אוואני אלגיליד אלדי יכון פי אלבלא אין בראץ מחקא היא פיל נאר תחתיריק: 53. ואם - ואנכאן ינעור אלכאדים והוודא לם פרש אלבלא פיל תוב או פיל סידיה או פיל לחמיה או פי גמיע אוואני גיליד: 54. ועזה - ויווצי אלכאדים ויכסלו אלא אלדי פי אלבלא ויגלקו סבע אייאם תאני מרא: 55. וראה - וינעור אלכאדים בעד מא כסל אלא אלבלא והוודא לם קלב אלבלא אלא שיכלו ואלבלא לם פרש ניגיס הוא פיל נאר תחרקו גורא הוא פי קרעתו או פי גבחתו: 56. ואם - ואנכאן נער אלכאדים והוודא עתאם אלבלא בעד מא כסל אלו וישיק אלו מן אלבלא או מן גיליד או מן אלסידיה או מן אלליחמיה: 57. ואם - ואנכאן תתבייאן עאד פי תוב או פיל סידיה או פיל לחמיה או פי גמיע אוואני גיליד נבתיא הוא פיל נאר תחרקו אלא אלדי פי אלבלא: 58. והבגד - ואלתוב או אלסידיה או אלליחמיה או גמיע אוואני גיליד אלדי תכסיל ויוול מנהון אלבלא ויתכסל תאני מארא וידכא: 59. זאת - האדי שריעית בלא בראץ תוב אלצוף או אלכתאן או אלסידיה או אלליחמיה או גמיע אוואני גיליד לדכוותו או לנגסתו:

יד

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. זאת - מצרע
- אלכאדים: 3. ויעא - ויכרוג אלכאדים אל מן ברא

ומנער אלכאלף לים אגמק מן אלגיליד: 33. והתגלח - ויחליק ואלא אלכאלף לם יחליק ויגליק אלכאדים אלא אלכאלף סבע אייאם תאני מרא: 34. וראה - וינעור אלכאדים אלא אלכאלף פי יום אלסאביע והוודא לם פרש אלכאלף פיל גיליד ומנערו ליסו אגמק מן אלגיליד ויידכי אלו אלכאדים ויכסיל אתייבו וידכו: 35. ואם - ואנכאן פרש ינפיריש אלכאלף פיל גיליד בעד דכוותו: 36. וראהו - וינעורו אלכאדים והוודא פרש אלכאלף פיל גיליד לם יפאטיש אלכאדים לשער אלאשקר ניגיס הוא: 37. ואם - ואנכאן פי שיכלו וקיף אלכאלף ושער אסווד נבאת פי אתשפא אלכאלף דיכי הוא וידכי אלכאדים: 38. ואיש - ורגול או אמרא אין יכון פי גיליד לחמון בקאע ביקאע ביץ: 39. וראה - וינעור אלכאדים והוודא פי גיליד לחמון ביקאע מעתמאת ביץ בהאק הוא נבאת פיל גיליד דיכי הוא: 40. ואיש - ורגול אין ינתייתף ראסו אקרע הוא דיכי הוא: 41. ואם - ואנכאן מן גאהית וגהו ינתייתף ראסו אגבח הוא דיכי הוא: 42. וכי - ואין יכון פיל קרעא או פיל גבחה בלא אבייץ אחמר בראץ נבתיא הוא פי קרעתו או פי גבחתו: 43. וראה - וינעור אלו אלכאדים והוודא שאמית אלבלא ביצה חמרא פי קרעתו או פי גבחתו כי מנער אלבראץ גיליד לחם: 44. איש - רגול מברוץ הוא ניגיס הוא תנגיס ינגסו אלכאדים פי ראסו בלא: 45. והצרוע - ואלמברוץ אלדי פי אלבלא אתייאבו יכונו מקטעין וראסו יכון מראבי ועלא שוורבו יתלתם ונגיס ניגיס יתנדה: 46. כל - טול אייאם אלדי אלבלא פי יתנגס ניגיס הוא וחד יגלוס מן ברא לימחאט מגלוסו: 47. והבגד - ואלתוב אין יכון פי בלא בראץ פי תוב צוף או פי תוב כתאן: 48. או פיל סידיה או פיל לחמיה לל כתאן ולל צוף או פיל גיליד או פי גמיע צנעית גיליד: 49. והיה - ויכון אלבלא אצפר או אחמר פיל תוב או פיל גיליד או פיל סידיה או פיל לחמיה

רס"ג: סא או לחמה. 51. ממארת - וכן בגד, כתרנום רס"ג: מאחק. 55. פחתת - גומה, וכן ב, כפירוש רש"י: לשון גומא, כמו באחת הפחתים (שמאל ב, יז), כלומר שפלה היא, נגע שמראיו שוקעין. ד: נאקצה - פחותה. ג: נאקצה או מגורא. בקרחתו או בגבחתו - וכן ב. ד: פי עתקתו או פי גידתו - בהתיישנותו או בהתחדשותו, כת"א (בשחיקותיה או בחדותיה), וכפירוש רש"י: ולענין פירושו ותרנומו, זהו משמע: קרחת לשון ישנים, וגבחת לשון חדשים, כאלו נכתב באחריות או בקדמותו, שהקרחת לשון אחריו, והגבחת לשון פנים. וכן תרגם רס"ג: פי סחקה ופי זכירתה. שורש המילה הראשונה וזה לשל זו שבת"א (בשחיקותיה).

וכן בהמשך. 40. קרח - וכן גר. ב: אקרח - משמעו בערבית מי שיש לו פצעים או חטמים, ואינו יודע אם התכוון לתרגום זה או שמא יש כאן השפעת המילה העברית. וכן באשר לתרגום "קרחת" בפסוקים הבאים. 41. גבח - וכן ב. קיומתה של המילה בערבית מסופק, וייתכן שצ"ל כמו גר: אנלה, כתרנום רס"ג. וכן בהמשך כתרנום "גבחת" בפסוק 42. 45. פרמים - קרועים, וכן ב. גר: ממזקין - קרועים, כת"א (מבועין), וכתרגום רס"ג: ממזקא. פרע - מגודל (פרע). ב: מירבא שיחפיה - מגודל פרע. ג: מכשוף - מגולה. ד: מרבא שער - מגודל שער, כפירוש רש"י: מגודל שער. 48. בשתי או בערב - וכן בד. ג: סידא או לוחקיה, וכולם כתרנום

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005